

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 19 | 1. OKTOBER 1927 | 76. AARGANG

TALE AF ÆLDSTE ORSON F. WHITNEY

af de Tolvs Raad.

Holdt i Tabernaklet ved Foraarskonferencen 1927.

I de faa Minutter, som er overladt mig, ønsker jeg at sige noget, der kunde være af speciel Fordel for de fremmede, som er indenfor vore Døre, noget, der maa kunne hjælpe ham eller hende til en bedre Forstaaelse end den, de nu har om, hvad Verden betegner som »Mormonisme«, og tillige tjene som en Paamindelse til de Sidste Dages Hellige, særlig til de yngre og mindre erfarne Medlemmer af Kirken.

Den almindeligste Fejl i Forbindelse med Mormonismen er den Forstaaelse, at den er en *ny* Religion, grundlagt ved Joseph Smith i det nittende Aarhundrede. De, der kun har dette Syn paa Sagen, vil aldrig faa den rette Forstaaelse om Mormonismen, af den Aarsag, at de kun tager en Del af den i Betragtning — i Sandhed en meget vigtig Del af den, — men alligevel kun en Del af den; deres Begreber om den er derfor meget ufuldkommen. Kundskab om Mormonismen som et Hele er

af stor Betydning for at faa en indgaaende Forstaaelse om de forskellige Dele af den.

Den eneste ny Ting vedrørende Mormonismen, er det Øgenavn den bærer. Dens rette Navn er »Det evige Evangelium« (Aab. 14: 6.), Jesu Kristi Evangelium. Det har ikke sin Oprindelse fra Joseph Smith eller fra nogen anden Mand. Det er ikke et Produkt af menneskelig Visdom. Det er af guddommelig Oprindelse og blev indstiftet i Himmelen, før Jorden blev dannet, som et Middel til Opløftning og Forfremmelse af de mindre Intelligenser, i hvis Midte en stor Skaber befandt sig i Begyndelsen, hvilke blev hans Sønner og Døtre, først i Aanden og senere i Kødet.

Det er Jesu Kristi Evangelium; men det havde ikke sin første Oprindelse paa denne Planet i Tiden ved Kristi Korsfæstelse. Skønt det syntes nyt for denne Slægt, som forbavsedes over hans Lærdomme, saa var det dog ældre end alle Tidsaldre, ældre end selve Jorden. Det har været givet til Menneskene atter og atter forinden Forkyndelsen af det ved de gamle Apostle. Det var da det gengivne Evangelium, ligesom det nu er det gengivne Evangelium, som har været aabenbaret fra Tidernes Begyndelse.

Evangeliet er mere end en Affattelse af Love og Ordinancer, en Samling af evige Principper, ved hvis Adlydelse vi kan indgaa i Kirken og i Guds Rige. Maskineriet er en Ting; Kraften, som bevæger Maskineriet, er en anden. Gud er Ophav og Giver af begge. Guddommelig Autoritet, Præstedømmets Autoritet, følger Evangeliet for at fremsætte for Menneskene dets Love, Ordinancer og evige Principper, af hvilke det er sammensat. Den Helligaands Gaver er en bydende og nødvendig Anordning for at virkeliggøre den store Frelsningsplan, Ophøjelse og evig Herlighed. Tro, Omvendelse, Daab og den Helligaands Gave er uundværlige i det celestiale Maskineri; men til hvilken Nytte, dersom Kraften ikke blev tilsat?

Menneskets Fald og Menneskets Forløsning fra Faldet er grundlæggende Principper i den guddommelige Plan. Dersom

Adam ikke var falden og derfor ikke var blevet et dødeligt Væsen, da vilde han og hans Efterkommere ikke have været i en Stilling, hvorved de kunde hjælpe dem selv til at nyde Gavn af Evangeliets opløftende Kraft. Med andre Ord, Aanden vilde ikke have haft noget Legeme, og følgelig været afskaaret fra at erholde en Ophøjelse. Dersom Kristus ikke havde nedlagt sit Liv for at frelse Menneskeslægten, vilde Maskineriet, der virkede for Menneskets Ophøjelse, have staaet stille, og Døden vedvaret for evig. Adam faldt for at give os et dødeligt Liv. Kristus døde for at give os evigt Liv.

Der er kun eet Evangelium, men der er mange evangeliske Uddelinger, som disse Tidsperioder er kaldet, naar Gud har talt til Menneskene og aabenbaret disse frelsende Principper, disse herlige Gaver. Mormonismen, som den er almindelig kaldet, holder for, at Evangeliet er gengivet, at det er de sidste Dages Uddeling. men dette er ikke alt, den staar for alle dets Uddelinger saavel i gamle Dage som i Nutiden.

Hvor mange Uddelinger, der har været, véd jeg ikke, men uanset hvor mange, der har været, eller hvad de er kaldet, da véd jeg, at de er alle forbundne og er Led af en stor Kæde. Enhver Uddeling har fra Begyndelsen forberedt Vejen for dens Efterfølger. Forinden jeg slutter, haaber jeg at være i Stand til at paapege nogle af disse Familiariteter. Den hellige Bog giver en Beretning om Israel, hvorigennem Verdens Frelser kom; andre vigtige Ting er kun berørt. Bibelen giver kun en Hentydning til Zions Land og Frelserens Besøg hos Nephiterne og disse store Begivenheder, der fandt Sted i dette af Herren udvalgte Land.

Angaaende Joseph Smith, da har mange den Tanke, at vi tilbeder ham; hvilket vi ikke gør. Vi elsker ham og ærer hans Minde. Vort Vidnesbyrd om ham er, at han var en Guds Profet, og han staar som Hovedet for den sidste og den største af Evangeliets Uddelinger — dette er hans rette Plads. Han gjorde aldrig Krav paa nogen Stilling højere end denne, hvorfor skulde vi gøre Krav for ham?

Vi er undertiden beskyldt for, at vi stiller ham næst til Kristus, men jeg kender ikke, at der findes nogen Berettigelse for denne Paastand eller for en saadan Tro, skønt jeg er vel bekendt med Kirkens Historie, dens Lærdomme og Aabenbaringer. Joseph vidnede selv, at Adam staar næst til Kristus og Noah næst til Adam i Præstedømmet.

Joseph Smith erklærede ogsaa, at Adam præsiderer over alle Evangeliets Uddelinger, indbefattende denne Tidernes Fyldes. Enhver af dem har sin umiddelbare præsiderende Autoritet; men Hovedet for den menneskelige Familie, Fyrsten og Patriarken over vor Race præsiderer over dem alle.

Er en Illustration ønsket? Da har vi den lige ved Haanden. Præsident Heber J. Grant er nu det synlige Hoved for Kirken, og som saadan præsiderer har over alle Zions Stave og vore ydre Missioner samt over enhver Organisation og Institution i Kirken; nu, enhver af disse styres af et lokal Hoved, men alle er under hans Hovedpræsidium. Paa lignende Maade præsiderer Adam over alle Evangeliets Uddelinger.

Med Hensyn til Præstedømmet udtalte Joseph Smith sig som følger:

Præstedømmet blev først givet til Adam, og han erholdt det første Præsidentskab af det, og holdt Nøglerne til det fra Generation til Generation. Præstedømmet er evigt, Nøglerne maa komme fra Himmelen, naar som helst Evangeliet er sendt til Jorden. Naar de er gengivet fra Himmelen, er det formedelst Adams Autoritet.

Adam var den første paa Jorden til at modtage Evangeliet og udøve Præstedømmets Magt. Ved Hjælp af dette blev han forløst fra Døden, og han lærte sine Børn disse Sandheder og overførte dem til Efterslægten.

I Adams Dage blev det forordnet af den Almægtige, at Evangeliet skulde forblive i Verden indtil Enden. Hvorledes kan dette harmonere med Nødvendigheden af Evangeliets Gengivelse? Fordi Menneskene var uværdige til at have det, har det til Tider været borttaget, og kun Dele af det har været

efterladt for at vejlede Menneskene. Denne Borttagelse har kun været midlertidig. Naar som helst Forholdene har været favorable, og Herrens Hensigter har krævet det, er Sandheden i sin Fylde bleven gengivet — bragt tilbage igen, — og formedelst disse paa hinanden følgende Gengivelser er der dannet en sammenhængende Kæde af Uddelinger. Den Almægtige har fuldført sine Bestemmelser med Hensyn til, at Evangeliet skulde forblive i Verden indtil dens Ende.

Joseph Smith sagde: Jeg saa Adam i Adam-ondi-Ahman Dalen. Han kaldte sine Børn tilsammen og gav dem en patriarkalsk Vilsignelse. Dette var naturligvis et tilbageskuende Syn, som henhører til den Tid, da Adam levede paa Jorden. Paa et andet Sted henfører Profeten til samme Begivenhed i følgende Ord: »Tre Aar før Adams Død kaldte han Leth, Enos, Kenan, Mahalalel, Jared, Enok og Methusalah, som alle var Højpræster, tilligemed de øvrige af hans Afkom, der var retfærdige, hen i Dalen Adam-ondi-Ahman og gav dem der sin sidste Velsignelse. . . . Og Adam rejste sig op midt i Forsamlingen, og uagtet han var nedbøjet af Alderdom, forudsagde han dog, fuld af den Helligaand, hvad der skulde møde hans Afkom til den sidste Slægt.« (Pg. Bog 107: 53—56.)

Alene dette viser tydelig Familieskabet mellem Adams Uddeling og vor; men der er mere henhørende hertil. Verden har ikke set det sidste af Fader Adam. Han vil komme igen, komme som den Gamle af Dage i Opfyldelsen af Daniels Profeti angaaende ham, og han vil komme til den bestemte Plads, bøjet under Vægten af hans 900 Aar, hvor han velsignede sin Slægt, forinden han afsluttede sin jordiske Løbebane. I Adam-ondi-Ahman Dalen i det vestlige Missouri, en ganske kort Strækning fra den gamle Beliggenhed af Edens Have, hvor det ny Jerusalem vil blive opført, vil den Gamle af Dage komme og give Raad til sine Børn og forberede dem for Kristi andet Komme.

Adams store Velsignelser udtalt til hans Efterkommere, forudsigende den menneskelige Races Historie og hans Til-

bagekomst blandt hans retfærdige Efterkommere paa det Sted, hvor han gav dem sin Velsignelse og udtalte den vidunderlige Profeti, viser et meget nært Familieskab mellem den første og den sidste Uddeling. (Fortsættes.)

PRÆSIDENT MARTIN CHRISTOPHERSON DØD.

Forhenværende Præsident over den Norske Mission, Martin Christopherson, døde den 24. August 1927 i sit Hjem i Salt Lake City, Utah. Han blev født i Barum, Norge, den 13. April 1850. Som femtenaarig hørte han Evangeliets Forkyndelse i Kristiania og annammede det snart efter. Efter at have udført en Mission i sit Fodeland emigrerede han til Utah i 1871. I 1875 giftede han sin efterlevende Hustru Janet Leddingham. Nogle Aar senere blev han kaldet til at udføre en Mission i sit Fødeland og præsiderede da en Tid over Kristiania Konference, indtil han i 1885 vendte tilbage. Broder Christopherson blev i 1912 kaldet af Kirkens Præsidentskab til at udføre en tredie Mission, nemlig som Præsident over den Skandinaviske Mission, hvilken Stilling han indeholdt i tre Aar. I Januar 1926 rejste Broder Christopherson atter til sit Fødeland for at præsidere over den Norske Mission og havde da sit Hovedkvarter i Oslo. I en Del af Vinteren mellem 1926 og 1927 maatte Broder Christopherson holde Sengen i flere Uger og var meget daarlig, han blev derfor afløst i Juli 1927 og ankom til sit Hjem den 28. Juli. Dagen efter maatte han lægge sig tilsengs, den gamle Svaghed i Lungerne brod ud, og han kom ikke op mere; men døde fire Uger senere stille og rolig. Et virksomt Liv blev hermed afsluttet.

Afdøde efterlader sig 9 Børn, 27 Børnebørn og 2 Børnebørnsbørn foruden sin Hustru.

Begravelsen fandt Sted den 28. August fra 27. Ward Kapel, der var aldeles overfyldt. Til Stede var Præsident Anthony W. Ivins, Granite Stavs Præsidentskab, Medlemmer af By-

raadet og et stort Antal prominente Skandinaver, Venner og tidligere Missionskammerater. Hele Forhøjningen og Kisten var dækket af et Væld af Blomster.

Biskop Joel Richards præsiderede. Graham Kvartetten sang: »Beautiful Isle«. Bøn af Ældste Orson Allen. Kvartetten sang: »Adie with me«.

Ældste Oluf J. Andersen, Castle Dale, var første Taler. Han havde kendt afdøde, fra de begge var Drenge og virkede sammen i Missionen. Omtalte Br. Christophersons mange gode Egenskaber og store Trofasthed og Flid.

Hyrum Christiansen sang en Solo.

Ældste T. B. Hardy talte følelsesfuldt om afdødes Virksomhed i Kirken og som en Budbærer af Sandheden. Derefter sang Graham Kvartetten endnu en stemningsfuld Sang.

Næste Taler var Præsident Ivins, der dvælede ved Opstandelsen og omtalte Br. Christophersons Trofasthed og Ufortrødenhed i Forkyndelsen af Herrens Ord og Udførelsen af sine Pligter som Medlem af Kirken.

Biskop Richards talte om afdødes Virksomhed i 27. Ward, hans gode Eksempel og kraftige Vidnesbyrd om Sandheden. En Dobbeltkvartet sang: »Through deepening trials«, og Biskop Charles A. Forsberg sluttede med Bøn.

Ældste J. M. Sjødahl indviede Graven.

MISSIONSPRÆSIDENTERNES KONFERENCE.

Ugen, som begyndte med Søndagen den 4. September, vil længe blive erindret som en ualmindelig interessant og vigtig Uge i den Europæiske Missions Historie, specielt for Fastlandets Missioner, hvis præsiderende Embedsmænd med deres Hustruer deltog i disse begivenhedsfulde Møder, der af Præsidenten over den Europæiske Mission var foranstaltet afholdt i Dresden, Tyskland.

Konferencen begyndte den 6. September, men Arrangemen-

tet var lagt saaledes, at de besøgende Brødre og Søstre tilbragte Søndagen den 4. September i de forskellige Grene i Berlin og Dresden. De, der overværede Konferencen, var følgende: Dr. James E. Talmage, Præs. over den Europæiske Mission og særskilt den Britiske Mission, samt Fru May Both Talmage, Præsidentinde for de kvindelige Hjælpeforeninger i den Europæiske Mission; Præs. Hugh J. Cannon og Fru Sarah Richards Cannon fra den Svejtsisk-Tyske Mission; Præs. Hyrum W. Valentine og Fru Rose Ellen B. Valentine af den Tysk-Østrigske Mission; Præs. John P. Lillywhite og Fru Lillian D. Lillywhite af den Nederlanske Mission; Præs. Ernest C. Rossiter og Fru Venus Robinson Rossiter af den Franske Mission; Præs. Joseph L. Petersen og Fru Ida Petersen af den Danske Mission; Præs. Andrew Johnsen af den Svenske Mission og Præs. Lorenzo W. Anderson af den Norske Mission.

Alle Konferencens Møder blev afholdt i det Tysk-Østrigske Hovedkvarter, Königsbrucker Strasse 62, Dresden. Efter Morgenandagten, som hver Dag gik forud for Forhandlingerne, samledes Søstrene i et særskilt Møde for at omtale og diskutere Hjælpearbejdet i Missionerne.

Konferencen gav alle Lejlighed til i fuldeste Maal at diskutere Spørgsmaal vedrørende Administrationen og give Beretning om Udviklingen og Arbejdsmetoderne og sammenligne Tilstanden og Ordenen i de forskellige Missioner for derigennem at naa til Beslutninger om en ensartet Administration i Fremtiden. Den dobbelte Fremgangsmaade for vor Missionsvirksomhed blev markeret, og den indbefatter:

1. At bringe Jesu Kristi Evangelium til enhver tilgængelig Sjæl og derved fremskaffe en ubegrænset Tilgang til Kirkens Medlemsantal; og
2. Den uafladelige Udøvelse af præstelig Omsorg og Plejetjeneste mod alle Kirkens Medlemmer.

Den første af disse særskilte Handlinger beror paa et guddommeligt Forlangende til Kirken og angaar særlig Missio-

nærstyrken, hvilken indbefatter ikke alene vore specielt beskikkede Ældster, Præster og Søstre, som er udsendt til Nationerne fra Zion og kaldet til Missionstjenesten i de forskellige Dele af Verden, men ogsaa de bosiddende Kirkemedlemmer i hver Gren og de spredte Hellige, som bor paa Steder, der ligger langt fra nogen organiseret Del af Kirken.

Det andet Stykke vedrørende de sidste Dages Tjeneste, som er fremsat ovenfor, er ligeledes krævet af Herren, direkte af de lokale Embedsmænd, enten de er Beboere i Grene, eller de er beskikket til at arbejde der. Kirkens Medlemmer maa blive vaaget over som en kostbar Flok, der er ledet og beskyttet af kyndige Faarehyrder, som har udviklede Evner og et Vidnesbyrd, der er bygget paa deres hellige Tro og heltigennem øvet og udrustet til alt godt Arbejde.

Den vedvarende Betydning af disse bydende Ansvar blev fremhævet i Konferencen og den Vigtighed, hvormed de blev betragtet, havde heltigennem Indflydelse paa Konferencen. Emner af udstrakt Betydning vedrørende Missionsarbejdet optog iøvrigt Missionspræsidenternes Tid. Der vil ikke her blive Plads for nogen detailleret Beretning; men den besluttede Kurs vil blive sat i Virksomhed i hver Missoin paa den Maade og til den Tid, der synes mest passende.

Som før nævnt bestod Konferencen udelukkende af de præsiderende i Missionerne. I administrativ Henseende indbefatter den Europæiske Mission den territoriale Inddeling, som allerede nævnt, og som Tillæg hertil de Syd-Afrikanske og Armeniske Missioner, hvis Præsidenter dog ikke var til Stede ved Konferencen af den Aarsag, som nævnes i den følgende Resolution, som blev affattet af en Komite og vedtaget af Konferencen i dens Slutningsmøde, og af hvilken en Kopi blev sendt til hver af de fraværende Præsidenter.

RESOLUTIONENS ORDLYD.

Præsidenterne af den Britiske og Fastlandets Missioner og deres Hustruer, som præsiderer over Hjælpeforeningernes Or-

ganisationer i de nævnte Missioner, som er en Enhed i den Europæiske Mission indenfor Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, var forsamlet i Dresden, Tyskland, den 6. September 1927, hvor de holdt daglige Møder indtil og med den 9. September i Egenskab af en Missionspræsident-Konference, som var sammenkaldt af Præsidenten for den Europæiske Mission.

Det blev besluttet, at vi Missionspræsidenter sammen med vore Hustruer, som er her til Stede, udtrykker til Præs. Samuel Martin og Hustru af den Syd-Afrikanske Mission og til Præs. Joseph W. Booth og Hustru af den Armeniske Mission, hvilke to Missioner er ligeledes Dele af den Europæiske Mission, vor oprigtige Beklagelse af, at den lange Afstand forhindrede disse vore Brødre og Søstre fra at være samlede med os og saaledes berøvede dem det Privilegium at deltage sammen med os i de lærerige Diskussioner og modtage de fortræffelige Instruktioner, samt Nydelsen af Guds Aand, med hvilken vore Møder har været saa rigeligt velsignet. Vedtaget den 9. September.

Enhver, som var til Stede, udtalte deres Taknemmelighed og Paaskønnelse for den behagelige og nyttige Sammenkomst, samt udtrykte et højtideligt Vidnesbyrd om deres sikre Overbevisning om Guddommeligheden og Genoprettelsen i disse de sidste Dage af den gamle Kirke og det vidunderlige Værk, hvorom Herren har talt ved sine Profeter baade før og efter Tidernes Midte.

James E. Talmage.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST AF MISSIONÆR.

Ældste Niels J. Andersen, Ogden, ankom til København via Gøteborg den 20. September for at virke som Missionær i den Danske Mission. Vi byder Ældste Andersen velkommen til Arbejdet.

BESKIKKELSE.

Ældste Niels J. Andersen er beskikket til at arbejde i Aarhus Distrikt.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

EN FESTLIGHED I KØBENHAVNS GREN.

Onsdag Aften den 21. September havde Broder og Søster Klitgaard inviteret alle de ældre i Grenen samt de derværende Missionærer til et Festmaaltid; Kvindeforeningens Funktionærer medbragte forskellig Slags Desserter. I den store Sal var dækket et med Blomster prydet Bord til 60 Personer, til hvilke et fint og velsmagende Maaltid blev serveret.

Ved Bordet herskede en behagelig Stemning. Taler blev holdt af Missionspræsident Joseph L. Petersen, Distriktspræs. N. J. Larsen, Præs. Kirsten Knudsen, Mrs. C. Hansen, Utah, P. S. Christiansen, Wilhelmine Christiansen, Louis Hansen, Marie Olsen, P. Chr. Petersen, Johanne Klitgaard og Jens Hansen. Paa Forslag af Ida Rasmussen sang Selskabet staaende: »Hav Tak for Profeten, du sendte«. Efter at man var gaaet fra Bordet, underholdt det tilstedeværende Sangkor, under Valdemar Jakobsens Ledelse, Selskabet med flere udmærkede Numre, hvoriblandt en Duet af Mary Petersen og Valborg Andersen, sidstnævnte sang ogsaa en nydelig Solo.

Vi takker Bro. og Str. Klitgaard og de gode Søstre for den behagelige Aften og en Tak til alle de, der havde det store Arbejde med Arrangementet.

HUNDREDEAARSDAGEN FOR MORMONS BOGS FREMKOMST

erindredes ved Afholdelse af et Møde i Københavns Gren om Aftenen den 22. September, hvor Taler vedrørende denne Begivenhed blev holdt og passende Salmer blev afsungne.

Mødet, der var under Ledelse af den kvindelige Hjælpeforenings Præsidentskab, havde samlet mange Tilhørere.

TIL KIRKENS MEDLEMMER.

Skandinaviens Stjerne har nu i 76 Aar været Kirkens Organ i de nordeuropæiske Lande. Mange ypperlige Lærdomme og opmuntrende Artikler har igennem Aarene funden Vej til dens Spalter, som er bleven læst med største Interesse af mange af Kirkens Medlemmer og andre, som er interesseret i Kirkens Lærdomsprincipper. Vi haaber, at den fremdeles maa udfylde sin Plads som kirkeligt Organ for de Danske og Norske Missioner og blive paaskønnet af Medlemmerne til en saadan Grad, at man kan tælle enhver Familie og ethvert voksent Medlem som Bladets Abonnent.

Vi beklager meget, at Skandinaviens Stjerne ikke nyder den Støtte fra Kirkens Medlemmer, som kunde ønskes. Da det er forbunden med en ikke saa lille Udgift at publicere Bladet, og vort Abonnentantal er ikke saa stort, at det Beløb, som kommer ind, tilnærmelsesvis kan betale Omkostningerne, der er forbunden med Udgivelsen, haaber vi inden Aarets Udgang at faa vor Abonnementsliste betydelig udvidet.

Til Kirkens Medlemmer ønsker vi at sige: »Lad ikke vor Henstilling være forgæves, men lad Losenet være: hvert Medlem sit Blad.«Selv om I har Lejlighed til at læse det hos andre, saa abonner selv og opbevar Bladet for senere at drage Nytte af dets Indhold, eller giv det til eders Venner, som derved kan faa Kundskab om Evangeliet. Fem og tyve Øre hveranden Uge kan vel alle ofre paa Bladet.

For at naa vort Maal tillader vi os at henstille til Menighedernes Lærere og Kvindeforeningernes besøgende Søstre overalt i Danmark og Norge at bruge al deres Indflydelse for Bladets Udbredelse, ikke alene blandt Kirkens Medlemmer, men ogsaa blandt vore Venner, som derved kan blive bekendt med Evangeliets Lærdomme.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

—

(Fortsat fra Side 288.)

Myndighedsudøvelsen. Den Myndighed, som Gud har anbetroet Mennesket, er i jordiske Hænder. Kødet er skrøbeligt, og Mennesker, som besidder Myndighed, begaar ofte Fejltagelser i Udøvelsen af samme.

Den rigtige Maade, hvorpaa Præstedømmets Myndighed bør udøves, er tydeligt fremstillet i følgende Ord: »Præstedømmets Rettigheder er uadskilleligt forbunden med Himlens Kræfter, og Himlens Kræfter kan ikke kontrolleres eller bruges uden ifølge Retfærdighedens Principper. At de kan overdrages paa os, er sandt; men naar vi forsøger at skjule vore Synder, tilfredsstille vort Hovmod og vor forfængelige Ærgerrighed eller udøve Kontrol, Herredømme eller Tvang over Menneskenes Sjæle i nogen som helst Grad af Uretfærdighed, se, da unddrager Himlene sig os, Herrens Aand bedrøves, og naar den bortdrages, da er saadanne Mænds Præstedømme og Myndighed tilende. Se, førend han bliver det vaer, er han overladt til sig selv, til at stampe mod Braadden, forfølge de Hellige og stride mod Gud. Ved sorgelig Erfaring har vi lært, at det ligger næsten i alle Menneskers Natur og Tilbøjelighed, saa snart de formodede, at de har erholdt en Smule Myndighed, straks at begynde at udøve uretfærdigt Herredømme. Paa Grund heraf er mange kaldede, men faa udvalgte. Ingen Magt eller Indflydelse kan eller bør udøves i Kraft af Præstedømmet uden ved Overbevisning, Langmodighed, Mildhed, Sagtmodighed og uskrømtet Kærlighed; ved Venlighed og sand Kundskab, som uden Hykleri og uden Svig skal storligen udvide Sjælen; irettesætte skarpt, naar dreven dertil ved den Helligaand, og derefter udvise større Kærlighed mod en saadan, som du har irettesat, paa det, at han ikke skal holde dig for en Fjende; at han maa erfare, at din Trofasthed er stærkere end Dødens Baand; lad dit Hjerte være fuld af Kærlig-

hed til alle Mennesker og til Troens egne og altid pryde dine Tanker med Dyd; da skal du have større Frimodighed for Guds Aasyn, og Præstedømmets Lære skal falde paa din Sjæl saasom Himlens Dug. Den Helligaand skal blive din stadige Ledsager, og dit Scepter, Retfærdighedens og Sandhedens uforanderlige Scepter, og dit Herredømme skal være et evigt Herredømme, og uden Tvangsmiddel skal det tilflyde dig fra Evighed til Evighed.«

Al Myndighed i Præstedømmet, som udøves paa nogen anden Maade end saaledes, som ovenfor fremstillet, er ikke i Harmoni med Kirkens Lov. Derfor er der ingen Grund til at frygte for Autoriteten; thi den Embedsmand, der misbruger samme, vil til sidst blive forflyttet fra sin Stilling og blive straffet derfor, ikke alene ifølge Kirkens Love, men af Gud, Lovgiveren. Imidlertid er denne Kendsgerning især fremtrædende, at de, der har modtaget Præstedømmet, og især dem, som skal varetage Embederne i Præstedømmet, bør med Omhu forberede sig for det Arbejde, som de skal udføre. Dette er den eneste sikre Nøgle til Autoritet.

Uretfærdig Myndighedsudøvelse. Myndighed kan blive uretfærdig udøvet, enten af Mangel paa Intelligens eller paa Grund af Ugudelighed. Dersom et Medlem af Kirken skulde mærke noget saadant, anvender han den Fremgangsmaade at underrette Sognets Lærere derom, hvis Pligt det er at forsøge paa at ordne Vanskelighederne. Dersom det ikke lykkes Sognets Lærere at ordne Sagen tilfredsstillende, gaar den videre til Biskopsraadet; derfra, om det er nødvendigt, til Stavspræsidentskabet og Højraadet, og Sagen kan endvidere appelleres til det øverste Præsidentskab. Retfærdighed tildeles alle Kirkens Medlemmer. Dersom Folket er utilfreds med en eller anden Embedsmand i Kirken, kan de, naar der stemmes paa ham, nægte at opholde ham som saadan; derved forhindres han fra at udøve Embedets Funktioner. Dog raader Flertallet med Hensyn til alt saadan, og i mange af Autoriteternes Kendelser fordres der fuldstændig Enstemmighed.

(Fortsættes.)

AFTENFRED —!

Den dybe Fred i Stuen,
naar Dagens Værk er endt,
og Luften varmemættet
og Aftenlyset tændt,
den samler smaa og store
i Hyggens milde Favn,
med Hvile til hver enkelt,
der trofast gjorde Gavn.

Hver sysler, som han synes,
med muntert Tidsfordriv,
bortødsles tør ej Tiden
i dette korte Liv.
Og selv den blide Gammen,
som Hjertet hviler ved,
kan møntes ud i Tale
og rig Samdrægtighed.

Hvor Fader og hvor Moder
om Styret enes ret,
der vendes Sorg til Glæde,
og Tyngsel bliver let —
Der sukker ej den gamle,
tilsidesat og trist,
og Barnet tør sig glæde,
saa fro som Fugl paa Kvist.

Selv fra den mindstes Vugge
i Kamrets lune Gem
gaar signet Strøm af Lise
mod Døren, sat paa Klem —
Det er vel Englevagten
om Gluttens Sovested,
der fylder hele Hjemmet
med overjordisk Fred.

Gud have Tak for Slidet,
der adler en og hver,
der ingentid sig skaaner,
men har sit Arbejd' kær,
og takker ham for Hvilen
i Stuens trygge Havn
i Ly af alle gode
og rene Magters Navn.

Med Gud kan Natten komme,
hvad end den bringe maa,
hans Vælde gennemstraaler
med Lys selv skumlest Vraa —
Han vil os Søvnen skænke,
indtil en signet Gry
os vækker med Godmorgen
og Virkelyst paa ny —!

Betty Tofte.

SØNDAGSSKOLENS SANGBOG.

Vi tillader os at gøre opmærksom paa, at der nu er føjet et Tillæg til Søndagsskole-Sangbogen, hvilken hidtil har været noget mangelfuld af Salmer til Brug ved visse Anledninger. Tillæget bestaar af tre og tyve Salmer, hvoraf flere er passende for Juletiden. Som Følge af denne Forøgelse vil Bogen fremtidig koste 85 Øre.

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, K[illegible]vn. N.
Trykt hos F. E. Bording.